

**Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ
 ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΙΚΗΝ
 ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ**

Εἰς τό πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καί τῆς Μητρός αὐτοῦ αὐτοκρατείας Ἀγίας Ἑλένης ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τοὺς ἁγίους ἰσαποστόλους καί θεοστέπτους βασιλεῖς.

Τοῦτο συμβαίνει, διότι οὗτοι ἠσπάσθησαν τόν χριστιανισμόν, ἔπαυσαν τήν ἐπί τρεῖς αἰῶνας ἀπηνῆ καταδίωξιν αὐτοῦ καί ἐπέτρεψαν τήν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν αὐτοῦ ὑπό τῶν χριστιανῶν διά τοῦ διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, τό 312 μ.Χ.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Τόπων, ἔχει ἔτι ἰδιαίτερον λόγον τιμῆς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, καθ' ὅτι οὗτοι ἀνέδειξαν τοὺς ἄχρι τότε, λόγω τῆς εἰδωλολατρίας, ἀφανεῖς Ἁγίους Τόπους καὶ ἀνήγειραν τοὺς μεγαλοπρεπεῖς Ναοὺς τῆς Ἀναστάσεως εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καὶ ἄλλους ἀνά τοὺς ἁγίους Τόπους.

Ἡ φρουρός τῶν Ἀγίων Τόπων τούτων, Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης, σεμνύνεται νὰ ἔχη τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν αὐτῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων τούτων ἐνδόξων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἑωρτάσθη εἰς τὸν προσκείμενον εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ναὸν αὐτῶν μετ' ἰδιαιτέρας λαμπρότητος καὶ τάξεως ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἀφ' ἑσπέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ'.

Μετά τόν Ἑσπερινόν ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Πατέρες ἐκάθισαν εἰς τό ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ τούτου ἡγυρεπισμένον προαύλειον αὐτοῦ καί κατά τό εἰωθός μετέλαβον κολλύβων, οἶνου καί ἄρτου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὴν χοροστασίαν εἰς τὸν Ὅρθρον, προεξῆρξεν ὡς λειτουργὸς τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων αὐτῶν ἱερέων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Μετά τήν λαμπράν καί κατανυκτικήν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐνδεδυμένος πλήρη στολήν, συνοδευόμενος ὑπό πάντων τῶν λειτουργῶν ἱερέων, τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων κατηνυθύνθη ἐν πομπῇ ψαλλόντων πρὸς τό Πατριαρχεῖον.

Εἰς τὴν προσφώνησιν Αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισεν ἰδιαιτέρως τὸ γεγονός ὅτι χαίρει καὶ ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μεγάλου Ἀνακτοῦ Κωνσταντίνου, καθ’ ὅτι οὗτος ἄνωθεν ἔσχε τὴν κλήσιν ὡς ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ἵνα στηρίξη τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ὁ Μέγας Ἀπόστολος ἔσπειρεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ χριστιανισμοῦ μέ τὸ Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τὸ 312, τῆς καθιερώσεως αὐτοῦ ὡς ἐπισήμου θρησκείας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, τῆς ἀναδείξεως τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς συγκλήσεως καὶ προεδρίας

ὕπ' αὐτοῦ τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τό 325μ.Χ.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἐτόνισε τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καί ἡ γεραρά Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης ἰδιαιτέρως ἀγάλλονται καί σεμνύνονται ἐπί τῇ ἐορτῇ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, καθ' ὅτι εἰς τό πρόσωπον αὐτῶν θεωροῦν τοὺς κτίτορας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καί τοὺς ἰδρυτάς τοῦ μοναστικοῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων. Ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων εἰς αὐτούς ὀφείλει τόν χριστιανικόν αὐτῆς χαρακτῆρα, θεμελιωθέντα διά τῆς ἀναδείξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, διά τοῦτο χρεωστικῶς τιμᾷ τούτους.

Τάς πρεσβείας τῶν μεγάλων τούτων Ἀγίων ἐπεκαλέσθη ὁ Μακαριώτατος, ὥστε νά εἶναι στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, προστασία τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, εὐστάθεια τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, εἰρήνη τῆς Ἱερουσαλήμ καί τοῦ κόσμου.

Μετά τήν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ δεξίωσιν ἠκολούθησε μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder